

Dylanológia

(tekintet)

nézd itt ezt az utcát jártál már itt emlékszel megnéztük ezt a fát megnéztük a kerítést aztán elbújtam egy oszlop mögé előled hogy ne láss
reggeledett mentem volna már tovább erről az utcáról te még maradtál volna nézni

harmonikaszivaj pásztorfurulyák vad hangja vezet át a következő napba minket
nézd itt ezt a padot rajta beleégett cigarettanyomok nézd a szélük akár egy-egy hullámtaraj amely akkor indul el ha ékszereid vízbe dobod
szemben velünk a legszomorúbb arcok de elindul bennünk egy másik zene miközben nézzük a kerítések s a lécei között felfénylő réseket

(egyszerű)

„ne írd alá a neved kipontozott helyekre”
(Bob Dylan)

ne írd alá akármit de főleg ne akárhol vannak erre alkalmatlan helyek vannak akik túl jól tudnak mindent helyetted is
ne indulj el még a vonathoz ha van két eltölthető órád azokkal akiket ugyanúgy most látsz először mint aztán a vonatozókat de összekapcsol benneteket addig valami távoli szimpátia a halványsárga lámpaégők iránt
követned kell egy kertbe vezet drótokról lóg le ott a halványsárga fény
ne írd alá akármit ezt mondják ott neked de főleg ne akármi alá

(kigúnyol)

belépsz a szobába már rég várnak ott a mindenféle lények a sok leltárba vett arc hosszú a variációk sora
belépsz a szobába könnyű így noha az épület is elindult ma feléd itt leszel ma híres én egy színház vagyok mondja homlokzatomon angyalokat hordozok az arc aki a nyelvét nyújtja ott áll legelöl a nyelve kétágú a tekintete sárgán világít feléd ki az aki legmesszebből néz ma beléd
történetek keringnek zúgnak a nevetések ez egy ilyen arcgűjtemény a katalógus messze földön ismert kísézőzenéje elszakad ma tőle kering a fejek fölött a legfehérebb arctól kérdezi hogy él-e

“i accept chaos. i am not sure whether it accepts me”
(Bob Dylan)

érzékek zűrzavarában ülsz itt túl sok minden ami rád töri az ajtót ablakot szek-
rényajtót padlódeszkát
körükerítettek háromdimenziós terebben új idomokat új dimenziókat kell hir-
telen kitalálni átlépni a mindig másba a szinte akárki másba
meglátogatod a chaos szigeti szerzeteseket csónakon evezel oda olajbogyókkal és
vörösborral fogadnak fehér falak vörös téglák sötét allék várnak
messze a rég kihűlt világítótorony romjai ahol egykor földet értek a leg-
messzebből jött madarak földet-e vagy inkább tornyot
ereszd le itt eveződ megérkezted ereszkedj bele az áramlatokba a csónakot körül-
fogó gömbbe bármerre nyúlsz távolodik tőled kerülete

